

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/36/2020
Identifikačné číslo spisu:	1615010361
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1615010361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného R. F. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného R. F. proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/95/2015 z 19. júna 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného R. F. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Malacky rozsudkom, sp. zn. 3T/95/2015 z 19. júna 2017, uznal obvineného R. F. za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 22. apríla 2014 ako konateľ spoločnosti F., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, uzatvoril so spoločnosťou Y. Z. s.r.o. (v súčasnosti Y. Y. s.r.o.), IČO: XX XXX XXX, rámcovú kúpnu zmluvu, ktorá obsahovala aj ustanovenie o výhrade vlastníckeho práva k dodanému tovaru, na základe ktorej následne v období máj až jún 2014 prevzal od predmetnej spoločnosti tovar (stavebný materiál) špecifikovaný vo faktúrach číslo A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXXX/XXXX v celkovej hodnote 6.146,24 €, ktorý použil v rámci obchodnej činnosti spoločnosti F., s.r.o., pričom minimálne tovar uvedený vo faktúrach číslo A. XX-XXX/XX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXX/XXXX, A. XX-XXXX/XXXX mu bol uhradený, a napriek tomu neuhradil kúpnu cenu tovaru, teda tieto finančné prostriedky nepoužil na úhradu kúpnej ceny uvedeného tovaru, a ani ho nevrátil, čím spôsobil poškodenie spoločnosti Y. Y. s.r.o. škodu vo výške najmenej 5.184,66 €.

Za to bol obvinenému podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného Y. Y. s.r.o., so sídlom R. XX, J., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

+ + +

Proti označenému rozsudku podal dovolanie obvinený R. F. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Kataríny Micháľkovej, MBA, advokátky v Bratislave, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a teda že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu a z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, a teda že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci nebolo prípustné.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že v pôvodnom konaní obhajca obvineného JUDr. Imrich Foltýn nenamietal dôvod neprípustnosti trestného stíhania na hlavnom pojednávaní na okresnom súde, čím porušil ustanovenie § 18 ods. 1, ods. 2 zákona o advokácii.

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku uviedol, že trestné stíhanie bolo od začiatku neprípustné, nakoľko absentoval súhlas poškodeného podľa § 211 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa § 9 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, ak je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného a nebol súhlas daný alebo bol vzatý späť, trestné stíhanie je neprípustné. Zároveň nebol aplikovaný princíp ultima ratio.

K dovolaniu obvineného sa podaním zo 14. februára 2020 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky, ktorý navrhol dovolanie obvineného R. F. postupom podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku ako nedôvodné odmietnuť.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku ako aj obsahové náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky však na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 Trestného poriadku ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Citované ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyžaduje na podanie dovolania súčasné splnenie dvoch podmienok, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok a zároveň, aby o ňom bolo rozhodnuté (okrem ministra spravodlivosti Slovenskej republiky).

Z uvedeného je zrejmé, že Trestný poriadok podmieňuje možnosť podania dovolania využitím riadneho

opravného prostriedku. Táto podmienka, ktorej základným cieľom je dosiahnuť, aby oprávnené osoby podaním mimoriadneho opravného prostriedku nenahrádzali prieskum napadnutého rozhodnutia riadnym opravným prostriedkom je natoľko podstatná, že zákonodarca jej nesplnenie sankcionoval nemožnosťou meritórneho preskúmania napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a v konečnom dôsledku neúspešnosťou, teda odmietnutím dovolania.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený R. F. odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/95/2015 z 19. júna 2017, nepodal. Prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku totiž vzdali práva podať proti nemu odvolanie a obžalovaný súčasne vyslovil nesúhlas s podaním odvolania v jeho prospech osobami uvedenými v ustanovení § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené rozsudok okresného súdu nadobudol v deň vyhlásenia rozsudku aj právoplatnosť v zmysle § 183 ods. 1 písm. b), bod 2 Trestného poriadku, t. j. dňa 19. júna 2017.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený v predmetnej veci nevyužil svoje zákonné právo podať proti predmetnému rozsudku okresného súdu riadny opravný prostriedok v miere predpokladanej ustanovením § 372 Trestného poriadku a týmto vylúčil vecný prieskum rozsudku na dovolacom súde.

Nakoľko nebola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Trestného poriadku, pričom ide o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani postupom podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci dovolanie obvineného R. F. postupom podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.